

Lepoa perhesuhteisiin

”Kun siis te, rakkaat ystävät, olette ennalta selvillä tästä kaikesta, niin olkaa varuillanne. Älkää antako jumalattomien johtaa itseänne harhaan, niin että putoatte omalta varmalta pohjaltanne. Kasvaka meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia nyt ja iankaikkisuuden päivään asti. Aamen.” (2. Piet. 3:17, 18.)

Avaintekstit:

1. Moos. 34;
Hepr. 11:17–22;
5. Moos. 4:29;
1. Joh. 3:1, 2;
1. Moos. 39;
Ef. 6:1–13.

Nuori mies tähyili tarkasti horisonttiin. Viimeinkin hän näki heidät. Hän oli etsinyt veljiään jo usean päivän ajan. Hän lähestyi tuota synkeän näköistä joukkoa heiluttaen ja huudellen heille, mutta saikin kaikkea muuta kuin lämpimän vastaanoton. *Hänen omat veljensä halusivat itse asiassa tappaa hänet.* Jos Ruuben ei olisi astunut väliin, voi olla, ettei olisi mitään tarinaa kerrottavana. Ruuben sai toiset vakuuttumaan siitä, että poikaa pitäisi vain vähän piestä ja sitten heittää hänet kuivaan kaivoon. Myöhemmin Juuda keksi suuren suunnitelman hankkiutua pojasta eroon ja ansaita samalla vähän rahaa myymällä hänet ohikulkeville orjakauppiaille.

Millainen esimerkki häiriintyneistä perhesuhteista!

Me saamme valita monia asioita elämässämme, mutta emme perhettämme. Kukaan ei ole täydellinen, eikä kenelläkään meistä ole täydellistä perhettä ja täydellisesti toimivia perhesuhteita. Muutamia meistä on siunattu vanhemmilla, sisaruksilla ja muilla sukulaisilla, jotka heijastavat Jumalan rakkautta, mutta monet meistä joutuvat tyytymään vähemmän ihanteellisiin perheenjäseniin. Perhesuhteet ovat usein monimutkaisia ja kipeitä. Ne aiheuttavat meille levottomuutta ja tuskaa. Joudumme usein kantamaan raskasta emotionaalista taakkaa, jota me vuorostamme puramme muihin.

Miten voimme löytää Jumalan levon tällä elämämme alueella? Tällä viikolla käymme tutkimaan Joosefia ja hänen perhesiteitään, jotta näkisimme Jumalan työssään eheyttämässä ja tuomassa tunnepuolellemme lepoa häiriintyneistä perhesuhteista huolimatta.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 7.8.2021

KODIN TOIMIMAT- TOMAT IHMISSUH- TEET

Joosef tiesi, millaista on elää perheessä, jossa ihmissuhteet eivät toimi. Ongelmat alkoivat jo hänen isoisovanhempiensa aikana. Kun Saara tajusi olevansa hedelmätön, hän taivuttelei Abrahamin menemään orjattarensa Hagarin luo. Heti kun Hagar tuli raskaaksi, alkoi kilpailu. Kasvettuaan tällaisessa ilmapiirissä Ismael ja lisäk veivät samat jännitteet omiin perheisiinsä. Lisäk suosi Esauta; Jaakob yritti koko ikänsä ansaita isänsä rakkautta ja kunnioitusta. Myöhemmin Jaakob huijattiin avioitumaan kahden sisaruksen kanssa, jotka kilpailivat keskenään siitä, kumpi saisi enemmän lapsia. He jopa värväsivät palvelijattarensa mukaan kilpaan synnyttämään Jaakobin lapsia.

Lue 1. Moos 34. Millaisen emotionaalisen jäljen tapahtuma on jättänyt perheeseen kokonaisuudessaan ja myös nuoreen Joosefiin?

Äitien välinen kilpailu heijastui lapsiin, jotka kasvoivat aina valmiina haastamaan riitaa. Joosefin vanhemmat veljet olivat jo nuorina aikuisina tappaneet kaikki Sikemin kaupungin miehet. Ruuben oli osoittanut uhmakkaasti ylivaltansa ikäänäntyvälle isälleen makaamalla Bilhan kanssa, joka oli Raakelin palvelijatar ja useiden Jaakobin poikien äiti (1. Moos. 35:22). Joosefin veli Juuda luuli leskeksi jäänyttä miniäänsä prostituuduksi ja päätyi saamaan kaksoiset tämän kanssa (1. Moos. 38).

Jaakob lisäsi perheen jännitteitä suosiessaan selvästi Joosefia antamalla tälle kalliin värikkään viitan (1. Moos. 37:3).

Miksi Abraham, lisäk ja Jaakob on mainittu uskonsankarien listalla (Hepr. 11:17-22), vaikka heillä oli niin sotkuiset perhesuhteet?

Uskonsankarit eivät useinkaan täytäne omia tai Jumalan odotuksia. Heidät on mainittu Hepr. 11. luvussa, ei sotkuisten perhesuhteittensa takia, vaan niistä huolimatta. He oppivat - usein kantapään kautta - painiskellessaan perheongelmien kanssa, mitä ovat usko, rakkaus ja luottamus Jumalaan.

Millaista perhesuhteiden toimimattomuutta olet itse saanut perintönä? Miten antautuminen Herralle auttaa murtamaan haitallisia malleja?

UUDEN SUUNNAN VALINTA

”Tällävälän Joosef oli vangitsijoidensa kanssa matkalla Egyptiin. Karavaanin edetessä etelään kohti Kanaanin rajaa hän saattoi kaukaa erottaa kukkulat, joiden lomaan isä oli pysyttänyt telttansa. Hän purskahti katkeraan itkuun ajatellessaan rakkaan isänsä yksinäisyyttä ja tuskaa. Ja Dootanin näkymät palautuivat jälleen hänen mieleensä. Hän muisti, miten vihaiset veljet loivat häneen tuimia silmäyksiään, ja hänen korvissaan soivat yhä heidän pisteliäät, solvaavat vastauksensa hänen tuskaisiin avunpyyntöihinsä. Pelokkaana hän ajatteli tulevaisuuttaan. Miten jyrkästi hänen asemansa olikaan muuttunut – hellästi hoivatusta pojasta halveksituksi ja avuttomaksi orjaksi! Miten hänen kävisi yksin ja vailla ystäviä tuossa vieraassa maassa, johon hän nyt oli matkalla? Joosef antautui joksikin aikaa kokonaan surun ja kauhun valtaan. – –

Silloin hänen ajatuksensa suuntautuivat hänen isänsä Jumalaan. Jo lapsena häntä oli opetettu rakastamaan ja pelkäämään häntä. Isän teltassa hän oli usein kuunnellut kertomusta siitä, mitä tämä oli unessa nähnyt ollessaan matkalla maanpakolaisuuteen. – – Kaikki nämä arvokkaat opetukset muistuvat nyt elävästi hänen mieleensä. Joosef uskoi, että hänen isiensä Jumala tulisi olemaan myös hänen Jumalansa. *Ja niin hän siinä paikassa jättäytyi kokonaan Herralle ja rukoi, että Israelin Varjelija olisi hänen kanssaan hänen maanpakolaisuutensa maassa.*” (1AO 196, 197, kursivi lisätty.)

Joissakin kulttuureissa yhteisön roolia pidetään tärkeämpänä kuin yksilön, toisissa taas korostetaan yksilöä enemmän kuin yhteisöä. Raamatussa yksilön ja yhteisön roolia painotetaan tasapuolisesti, ja sieltä löytyy selkeästi kutsu sitoutua Jumalaan sekä henkilökohtaisesti että yhteisönä. Joosef alkaa löytää lepoa jumalasuhteessaan tekemällä henkilökohtaisen valinnan seurata Jumalaa.

Mitä seuraavat jakeet opettavat henkilökohtaisesta sitoutumisesta? 5. Moos. 4:29; Joos. 24:15; 1. Aik. 16:11; Ps. 14:2; Sananl. 8:10; Jes. 55:6.

Löytääksemme levon meidän on tehtävä henkilökohtainen valinta seurata Jumalaa. Vaikka esi-isämme olisivat olleet hengellisiä jättiläisiä, usko ja hengellisyys eivät kuitenkaan siirry geeneissä. Muista, että Jumalalla on vain lapsia, ei lastenlapsia.

TODELLISEN ITSETUNNON LÖYTÄMINEN

Jos Joosef oli elätellyt toiveita karkaamisesta ja pääsystä takaisin kotiin, ne hautautuivat Egyptiin saavuttua, kun Joosef myytiin merkittävään talouteen. 1. Moos. 39:1 kerrotaan, että ”egyptiläinen Potifar, faraon hoviherra ja henkivartijain päällikkö, osti hänet ismaelilaisilta”. Yhtäkkiä nuorukainen oli sysätty vieraan kielen ja kulttuurin vaikutuspiiriin.

Perheellämme ja läheisillä ihmisillä on ratkaiseva merkitys itsetuntonne kehitykseen. Joosef oli kasvanut uskoen, että hänessä oli jotakin erityistä – olihan hän rakastetuimman vaimon vanhin poika (1. Moos. 29:18), isänsä ehdoton suosikki, ja ainoa, jolla oli kaunis monivärinen puku (1. Moos. 37:3, 4).

Mutta kuka hän oli nyt? Orja, joka voitiin ostaa tai myydä isännän tahdosta. Miten nopeasti hänen tilanteensa muuttui-kaan; miten nopeasti elämä näytti kääntyvän häntä vastaan.

Joosef oppi läksyn, joka jokaisen on opittava. Jos olemme riippuvaisia siitä, miten muut määrittelevät arvomme, joudumme kokemaan kovia, sillä kaikki eivät tule arvostamaan sitä, keitä ja millaisia olemme. Tämänhetkisten roolienne sijaan meidän on löydettävä itsetuntonne siitä, mitä Jumala ajattelee meistä ja miten hän näkee meidät.

Miten Jumala näkee jokaisen meistä? Jes. 43:1; Mal. 3:17; Joh. 1:12; Joh. 15:15; Room. 8:14; 1. Joh. 3:1, 2.

Jumala katsoo meitä jokaista armollisin silmin. Hän näkee meissä mahdollisuuksia, kauneutta ja lahjakkuutta, joita emme itse osaa edes kuvitella. Hän oli valmis kuolemaan, jotta me saisimme mahdollisuuden saavuttaa sen, mitä varten meidät on luotu. Risti paljastaa meidän syntisyytemme ja lunastuksemme suuren hinnan, mutta samalla se osoittaa meille meidän suuren arvomme Jumalan silmissä. Riippumatta siitä, mitä muut ajattelevat meistä tai mitä itse ajattelemme itsestämme, Jumala rakastaa meitä ja pyrkii lunastamaan meidät synnin vallasta ja ikuiselta kuolemalta.

Miten me vastaamme Jumalan rakkauteen, joka on paljastettu meille Jeesuksessa Kristuksessa?

Monet kehottavat meitä rakastamaan itseämme sellaisina kuin olemme ja hyväksymään itsemme kritiikittä. Miksi tällainen on itsepetosta? Miksi on tärkeää, että arvomme tulee itsemme ulkopuolelta ja nimenomaan häneltä, joka on luonut meidät ja tuntee todelliset mahdollisuutemme?

IHMISUH- TEIDEN

HOITAMINEN JUMALAN TAPAA

Joosefin tarina Egyptissä alkaa suotuisasti. Hän on uskonut itsensä Jumalan haltuun, ja Jumala siunaa häntä. Hän nousee Potifarin talossa odottamattaan korkeaan asemaan.

Millä tavoin Jumalan siunaus Joosefin elämässä ilmeni? Millaisia Joosefin ihmissuhteet olivat? Lue 1. Moos. 39:1-6.

Joosef vaikuttaa tulevan hyvin toimeen Potifarin kanssa, ja hänen suhteensa muuhun talonväkeen näyttäsivät olevan kunnossa, mutta ongelmia on kehkeytydessä. Joku talossa on levoton.

Millaisen ihmissuhdeongelman eteen Joosef joutuu? Miten hän päättää hoitaa asian? Lue 1. Moos. 39:7-10.

Potifarin vaimolla on ongelma. Hän katsoo ihmisiä ”esineinä”, joita voi manipuloida. Hän haluaa käyttää Joosefia hyväkseen. ”Joosef oli kaunis vartaloltaan ja kasvoiltaan.” (1. Moos. 39:6.) Raamatussa harvoin kuvaillaan ihmisten fyysisiä ominaisuuksia, koska: ”Herra ei katso kuten ihminen. Ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra näkee sydämeen.” (1. Sam. 16:7.) Tässä tapauksessa Joosefin komeus häitää hänen pyrkimyksiään olla uskollinen Jumalan periaatteille.

Joosef reagoi naisen vaatimukseen tavalla, joka näyttää vahingoittavan häntä itseään. Hän soveltaa raamatullisia periaatteita kaikkiin ihmissuhteisiinsa – myös Potifarin vaimoon. Ihmissuhteita koskevat raamatulliset periaatteet eivät ole vanhanaikaisia, kuten jokainen syntiin langennut voi kertoa.

Kyseessä ei ollut kertaluontoinen kiusaus. Potifarin vaimo houkutteli Joosefia päivästä toiseen (1. Moos. 39:10). Joosef yritti selittää päätöksensä motiiveja (1. Moos. 39:8, 9), mutta se ei auttanut.

Joosef tajuaa, ettei voi kontrolloida toisten päätöksiä. Hän päättää kuitenkin elää, rakastaa ja kohdella lähelläään olevia tavalla, joka tuo Jumalalle kunniaa. Joosef oli oppinut elämään Jumalan läsnäolossa, mikä auttoi häntä vastustamaan kiusausta.

Oletko koettanut soveltaa raamatullisia periaatteita niihinkin, joissa toinen osapuoli ”ei pelaa reilusti”? Kuinka se onnistui? Lue Matt. 5:43-48.

SUURI TAISTELU, LÄHELTÄ JA HENKILÖ- KOHTAISENA

Joosef kärsii periaatteittensa seurauksena (1. Moos. 39:11–20). Hänet heitetään vankilaan. Potifarin omaisuutena hänet olisi voitu tappa siihen paikkaan. Potifar ei ilmeisesti uskonut vaimoan, mutta suojellakseen mainettaan hänen piti puuttua asiaan. Olosuhteista huolimatta ”Herra oli kuitenkin Joosefin kanssa” (1. Moos. 39:21, RK 2012).

Elämä maapallolla ei ole reilua. Hyvää ei aina palkita, eikä pahasta heti seuraa rangaistusta. Silti Joosef löytää levon vankilassakin, sillä Jumala on hänen kanssaan. Joosef olisi voinut keskittyä tilanteen epäoikeudenmukaisuuteen. Hän olisi voinut vetäytyä ja luopua Jumalasta.

Mitä Joosef tekee vankilassa? Miten hän suhtautuu ympärillään oleviin? Lue 1. Moos. 39:21–40:22.

Joosef työskentelee kohtaamassaan todellisuudessa, ei ihan-
netilassa. Hän verkostoituu ja auttaa toisia, vaikka olosuhteet
vankilassa olivat kaukana ihanteellisista. Joosef ei myöskään
ole niin ylpeä, ettei voisi paljastaa haavoittuvuuttaan. Hän
pyytää apua juomanlaskijalta tulkittuaan tämän unen.

**Mikä on Paavalin Ef. 6:1–13 esittämä laaja näkökulma
ihmissuhteisiin?**

Ihmissuhteemme ovat pienoiskoossa olevia heijastuksia suu-
resta taistelusta Jumalan ja Paholaisen välillä. *Täydellisiä suh-
teita ei ole olemassa.* Jokaisessa suhteessa on kasvudyna-
miikkaa, ja Paholainen on kiinnostunut käyttämään kaikkia,
varsinkin läheisimpiä, suhteitamme hyväkseen vahingoit-
taakseen ja vaikeuttaakseen Jumalan tahdon toteutumista
elämässämme. Voimme olla kiitollisia, ettei meitä ole jätetty
yksin taistelemaan. Jumalan sanassa on annettu periaatteet
suhteittemme hoitamiseen. Jumalan lupaus antaa viisautta
(Jaak. 1:5) ulottuu myös ihmissuhteisiin. Ja kuten hän oli Joo-
sefin kanssa, samoin hän on luvannut olla meidän kanssam-
me, kun suhteemme käyvät mutkikkaiksi.

**Mieti Jaak. 1:5 annettua lupausta. Käytä hetki aikaa
rukoillaksesi viisautta ihmissuhteisiisi. Miten voit olla
vastanottavainen Pyhän Hengen kehotuksille, kun
olet tekemisissä näiden ihmisten kanssa?**

KERTAUS

Lisäaineistoa: Ellen White kirjoittaa Joosefista ja Potifarin vaimosta: ”Tässä on esimerkki kaikille sukupolville, joita maailmassa tulee elämään. – Jumala haluaa olla läsnä apuna, joka antaa Henkensä kilveksi. Ankarimpienkin kiusausten ympäröidessä heidät heillä on voimanlähde, josta voivat ammentaa vastustaakseen niitä. Kuinka raivokas olikaan hyökkäys Joosefin siveellisyyttä vastaan. Se tuli vaikutusvaltaisen henkilön taholta – ihmiseltä, joka mitä todennäköisimmin voisi johtaa harhaan. Miten päättäväisesti ja viipymättä hyökkäys kuitenkin torjuttiin. – Joosef oli uskonut maineensa ja etunsa Jumalan käsiin. Vaikka hänelle sallittiin jonkin aikaa koettelemuksia, jotka valmistivat häntä tärkeään tehtävään, Jumala huolehti tarkoin hänen maineestaan, jonka julma syyttäjä oli tahrannut. Myöhemmin, omana hyvänä aikanaan Jumala puhdisti sen. Jumala käytti jopa vankilaa keinona korottaa Joosef. Hyveellisyys tuo ajan myötä oman palkkionsa. Joosefin sydäntä suojaavana kilpenä oli Jumalan pelko. Se sai hänet pysymään lojaalina ja oikeamielisenä isäntäänsä kohtaan ja uskollisena Jumalalle. Hän halveksi kiittämättömyyttä, joka johtaisi käyttämään isännän luottamusta väärin, vaikkei isäntä koskaan saisikaan asiaa selville.” (1SP 132.)

Keskustelunaiheita:

1. Sisar X on juuri liittynyt seurakuntaan. Hän on naimisissa ei-uskovan kanssa. Hän rakastaa miestänsä, mutta mies ei pidä muutoksista vaimossaan. Millaisia Raamatun periaatteille perustuvia neuvoja antaisit uudelle seurakunnan jäsenelle?
2. Leo Tolstoi on kirjoittanut: ”Kaikki onnelliset perheet ovat samanlaisia; jokainen onneton perhe on onneton omalla tavallaan.” Kaikissa perheissä on toimintahäiriötä, koska ne koostuvat syntisistä, jotka tuovat omat ongelmansa perhesuhteisiin. Miten voimme Jumalan armossa pyrkiä seuraamaan raamatullisia rakkauden, anteeksiannon ja taakkojen kantamisen periaatteita, joiden noudattaminen eheyttää perhesuhteitamme?
3. Monilla on kokemusta siitä, miten asiat näyttävät sujuvan hyvin, mutta sitten yhtäkkiä onnettomuus iskee. Miksi tällaisina aikoina uskosta kiinnipitäminen ja Jumalan sanan lupauksiin tarrautuminen on niin tärkeää? Kun ajat ovat hyvät, miksi on niin tärkeää valmistautua hengellisesti huonoja aikoja varten?